

502

287

287

287

5) Kui kriipsud ja põhkstavid kõrda lähewad; siis peab käewart üleskandma, ja nenda kirjutama.

6) Kirjutud reäd peawad õiged ollema, ja õtsesõhhe minnema; sepärrast peab sedda käewart, kus sulg on, sedda möda kuidu põhkstawisiid ehk sõnnu tulleb kirjutada, emate nihhutama. Ei olle siis tarwis, et koolmeistrid kōli-lastē kirjutusse-ramatutesse pliiistikuga jonesti tõmbawad, et lapsed nende möda õtsesõhhe õppiwad kirjutama. Se wiis ei kõlba kuhugi, egga sa temmast ühtegi kasju, agga tül kahju.

7) Kõik kriipsud, isstäärani mis kõwwerad on, ehk rõnga jookswad, nenda kui need, mis esimeses, teisēs ja kolmandamas reas nähtakse, peab õrja kõigeennamiste katsuma ja kirjutama, et neid õiete hästi õppiks teggema.

8) Kõik põhkstavid reäs, peawad ühhe rinna peäl ollema, egga pea üks üles egga kõine allapiddi minnema.

9) Kõik sõnnad, mis reäs kõrwistikko seiswad, peawad ühhetassa ollema, egga kõhhi ühhe sõnna põhkstavid ei suremad egga wähhemad kõise sõnna põhkstawidest olla.

10) Igga sõnna wahhele peab wahhet jätma.

Ab. 502.

Kirjutuse-lehed

mis

Juhk. Henr. Rosenplänter

kirjutand.

Perno-linnas. Toulo-kuul 1818. mal aastal.

Gravirt und gedruckt von D. Heinz in Rord.

/ \ - // \ = || // \ \ ≡ X /

11 N U M U S 2 () ~ ~ () ~

6
i r n u m w e o a s l l b h d k j g p s

7
a a a b b b d d d e e e g g g h h h i i i k k k

8
l l m m m n n n o o o p p p r r r s s s

9
ffttuuu wnn LLä"o"ü 9

10
anbnen gnkn in jnkn ln mnn

11
onönpm rnsms sm smt m um wnn Lm

a b d e g h i j k l m n o p r s t u w z /

au äu bu du eu gu hu iu ju ku lu mu

nu ou öu pu ru su su tu uu üu wu zu

am äm bm dm em gm hm im jm km)

lm llm mm nm om öm pm rm sm

sm ssm tm ttm um üm wv z m

all äll bll dll ell gll hll ill jll mll nll oll öll

öll pll rll sll fll tll ull üll wll zll

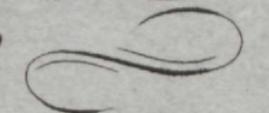
abdeg hijklmno prstun r.

A A B D E G H J K L M N

O O O P R S T U U W L

g k l n r q q k k l m n r à â ä ö ö ö
(c f g v x y)

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XIV	XV	XVI
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>	<i>8</i>	<i>9</i>	<i>10</i>	<i>11</i>	<i>14</i>	<i>15</i>	<i>16</i>

XIX	XX	XL	L	LX	C	CC	h	D	DC	M	
<i>19</i>	<i>20</i>	<i>40</i>	<i>50</i>	<i>60</i>	<i>100</i>	<i>200</i>	<i>500</i>	<i>500</i>	<i>600</i>	<i>1000</i>	

. : , ; ! ? » = " ;: () []

Aesopus Agesilaus Antonius

Bias Diogenes Dione Ennius

Epaminondas Gorgias Hannibal

Horatius Julius Secundus Manlius

Metellus Pausanias Plato Regulus

Solon Thales Tiberius Titus Zeno

Kus ei olle hakkatust, seäl ei olle lõppetust.

Wihha wöttab wilja maast, raddedus kallad merrest.

Ukhe töe lõppetus sadab tõise algatust.

Se innimenne on rikkas, kes paljo õppino.

Warras irka ennese taggant warrastab.

Kes kõnneleb se külwab, kes kuleb se leikab.

Õppi nores põlvnes, et tarkus hiljaks ei wibiks.

Sinna ei pea mitte waltetama egga petma.

Kõigemaggsam leib se, mis töö waeraga tenitud.

Tõe pärrast rägim tõt, tõe pärrast näen waenna.

Sinna pead omma palle higgi sees omma leiba söma.

Tehke head neile, kes teid wihkanwad.

Ontfad on need, kes puhtad süddames on.

Ei sa kõik taevariki, kes Issand! Issand! ütlenvad.

Jumimesse vihha ei te mitte, mis Jummal ees õige on.

Agga nüüd jäeb usk, lootus, armastus, need kolm;
agga suurem neist on armastus.

Õtse kui ihho ilma waimota on surnud,
nenda on ka usk ilma teggusitta surnud D.

Jummal ei olle omma Poega mitte
 läkkitanud ma-ilma, et temma ma-ilma
 pididi hukkamõistma, waid. et ma-ilm
 temma läbwi pididi õntfaks sama.

Ioann. 3. 17.

Martin Lutterus.

Ta sündis 1483 aastal p. Kr. f. Kadrina-ku 10^{mal} päeval,
ja suri 1546, Kiiuila-ku 18^{mal} päeval.

1817. Mardi-ku 19^{mal} päeval pühkiti iggal maal
kõigis paigus Lutteruse-rahwa kogudustes, nenda kui
meiegi maal, õntsa Lutteruse mälestuseks Tänno-püh.
ha, sest et parrajaste sel päeval kolm sadda aastat
täis said, sest ajast arvata, mil sesamma pühka mees,
pühkast Waimust aetud, seggaseks läinud usko-õppetust,
Tummala sõnna möda pühkast kirjast hakkas selletama.

1820.

Januari-ku kuendamal päeval, kulutati Riialinnas,
 et aulik ja armolinne Ullem-wallitseja

K. E. J. E. R. A. L. E. K. S. A. N. D. E. R.

Lihwlandi- ja Kurre-ma mõisawannemitte palwet
 kuulda wõtnud, ja sedda uut seädust, mis nemimad
 omma prilastanra tallopoegade heaks teinud, sure armo.
 ga heaks kütnud, ja sedda kindlaks kinnitanud.

11) Igga sõna ja rida peab mitmele ja mitmele korrale kirjutama, ja tüdimatast üht ja seddasamma katsuma ja jälle katsuma.

Kui sõrmedega ilma sulleta tähti kirjutada; siis peab õppija sellegi-
pärast vormi nenda pildama, kui olleks temmal sulg näppo wahhel. Kui neid palju on,
kes kirjutamist õppimas, siis võib üks näidata, kuidas sõrmedega laua peale tõmmata, ja
tewad tõised nenda taggajärrel. Kirjutamine, kui käewart ülleskantakse, seab sedda kas-
su, et õppijad sedda paremate, kergemate ja illusamaste õppivad kirja teggema, hing
et kui siis kät mahapannewad, sedda kindlamaste kirjutawad.

Parrem on, et kirjutuse-lehhed seält kõhast, kus penikesed joned üle lehhe tõm-
matud, läbbi leigatakse, ja pakso pabberi peale limitakse; sest et siis õppija, nenda kuidas
issi tahhab, tedda omma silma liggidale võib panna, et näeb kuidas kõik tehtud.

Need, kes hakkawad õppima, peawad kakstõistkümmend ehk kuustõistkümmend kord,
ehk weel peale sedda, igga tähekest, põhstawi ja sõna kirjutama. Kui kolmekümne
kolmandama ja järgmiste lehrde peale tulleb hakkata; siis ei kõlba mitte täit rida kōra-
ga kirjutada, waid agga kaks ehk kolm sõna hawalt. Kui need hästi; siis võib katsuda
täit rida kirjutada.

